

22.9.2016 – KUKS A JEHO OKOLÍ

Odjezd: Lochkov 6.15 hod.; Slivenec 6.20 hod.; Holyně 6.25 hod.

Než dorazíme do Kuksu, obce pyšníci se především pozoruhodným barokním komplexem částečně zachovalých barokních lázni a zejména špitálu z přelomu 17. a 18. století, učiníme cestou krátkou zdravotní zastávku.

Příjezd do *Kuksu* je plánován v čase 8.45 hod. a prohlídka hospitalu od 9.15 hod. Hlavní prohlídkový okruh nás zavede do vnitřních prostor kukského špitálu (německy *Hospital*), mimo jiné do bývalého hlavního nemocničního sálu, kostela Nejsvětější Trojice, sakristie nebo barokní lékárny U Granátového jablka. Na modelu kukského údolí poznáme historii tohoto unikátního barokního komplexu, obrazová výzdoba přibližuje osobnost zakladatele Kuksu Františka Antonína Šporka či osudy pečovatelů kukského hospitalu - milosrdných bratří. V lapidáriu pak budeme obdivovat originály alegorií Ctností a Neřestí od nejvýznamnějšího českého barokního sochaře Matyáše Bernarda Brauna. Hlavní hospitalní chodba nabízí nově restaurovaný cyklus nástěnných maleb Tanec Smrti. Po návštěvě hospitalu přejdeme do [Českého farmaceutického muzea](#), kde se seznámíme s expozicí "Kouzlo apatyky". Ta představuje vývoj lékáren od baroka do 20. století, a další oblasti farmacie jako výzkum školství nebo vojenská farmacie. Vystaveny jsou soubory léčiv rostlinných, minerálních a chemických i živočišných. Svou výtvarnou krásou zapůsobí hmoždíře, reliéfy, obrazy a lékárenské nádoby. Z Kuksu odjedeme k nepříliš vzdálenému *Braunovu betlému*. Od silnice je dobře přístupný, a tak k němu učiníme příjemnou vycházku. Braunův betlém představuje špičku evropského barokního sochařství v plenéru. Vznikl na popud Františka Antonína Šporka na přelomu 20. a 30. let 18. století, aby se záhy stala místem odpočinku a kočárových vyjížděk Šporkových kukských hostů. Betlém je unikátní [barokní](#) sochařsko-krajinářskou realizací vytvořenou za účasti významného barokního sochaře [Matyáše Bernarda Brauna](#).

Čas cca 12.40 – 14.15 hod. je vyhrazen době na případný oběd, eventuálně na krátké individuální volno, ve *Dvoře Králové nad Labem*. Město památkami příliš neoplývá, za zmínku stojí snad jen kostel Povýšení svatého Kříže a kostel Svatého Jana Křtitele. K nejvýznamnějším místním rodákům patří sochař Otto Gutfreund. Dvůr Králové je znám především vyhlášenou Safari ZOO.

V brzkém odpoledni zavítáme k přehradní nádrži *Les Království* vybudované na Labi v roce 1920. Na levém břehu ji lemuje rozsáhlý lesní komplex Království, zbytek starého hraničního hvozdu, po němž získala své jméno. Hráz je oblouková, zděná z královédvorského pískovce. Šířka hráze v základu je 37 metrů a v koruně 7,2 m. Délka hráze v koruně je 218 metrů. Maximální výška hráze je 41,1 m, hloubka u hráze je asi 28 metrů. Nádrž je při zásobním objemu dlouhá 5,1 km a maximální zatopená plocha činí 85 hektarů (v běžném provozu 58,6 ha). Od roku 2010 je národní kulturní památkou. Přehrada je v českých poměrech neobvyklá svým vysoce estetickým stavebním provedením. Celý soubor staveb je pojednán v romantizujícím, [pseudogotickém](#) duchu. Samotná [koruna hráze](#) je doplněna dvěma branami s ozdobnými věžičkami. Domek hrázného připomíná malý kamenný hrad s dominantní věží s [cimbuřím](#). Poslední zastávku na výletě jsou *Hořice*. První písemná zmínka o Hořicích pochází z roku [1143](#), v roce [1365](#) jsou již Hořice doloženy jako městečko. Hořice jsou známé výrobou hořických trubiček a jako město kamene. V okolí se těží tzv. hořický pískovec. Díky tomu byla v roce 1884 ve městě založena odborná škola pro zpracování kamene, již prošla během její více než stoleté historie celá řada našich významných umělců – [Bohumil Kafka](#), [Quido Kocián](#), [Otakar Kubín](#), [Jan Štursa](#), [Vladimír Preclík](#) a mnoho jiných. My se v Hořicích podíváme na úbočí [Gothard](#), kde je umístěna přírodní galerie kamenných plastik vzniklých během Hořických sochařských symposií pořádaných pravidelně od roku 1995.

Odjezd z Hořic bychom měli v 16.30 hod.

Návrat do Prahy je plánován na dobu 18.50 – 19.10 hod.